

Mestna občina
Ljubljana

Mestni svet

**Komisija za
priznanja**

Mestni trg 1
1000 Ljubljana
telefon: 01 306 10 49
faks: 01 306 12 06
ms.kp@ljubljan.si
www.ljubljana.si

Številka: 90005-5/2021-1

Datum: 13. 4. 2021

**Mestna občina Ljubljana
Mestni svet**

ZADEVA: Predlog za obravnavo na seji Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana

NASLOV:

- a) Predlog Sklepa o podelitvi naziva častni meščan glavnega mesta Ljubljana
- b) Predlog Sklepa o podelitvi nagrad glavnega mesta Ljubljana za leto 2021
- c) Predlog Sklepa o podelitvi plaket glavnega mesta Ljubljana za leto 2021

ZUNANJI

STROKOVNJAK: /

PREDLAGATELJ: Komisija za priznanja Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana

POROČEVALKA: Nada Verbič, predsednica komisije

PREDLOGI SKLEPOV:

1. Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme predlog Sklepa o podelitvi naziva častna meščanka glavnega mesta Ljubljana.
2. Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme predlog Sklepa o podelitvi naziva častni meščan glavnega mesta Ljubljana.
3. Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme predlog Sklepa o podelitvi nagrad glavnega mesta Ljubljana za leto 2021.
4. Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme predlog Sklepa o podelitvi plaket glavnega mesta Ljubljana za leto 2021.

Nada Verbič
Predsednica komisije

Priloga:

- predlogi sklepov z obrazložitvijo

Na podlagi 27., 93. in 94. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 31/21 - uradno prečiščeno besedilo) ter drugega odstavka 2. člena Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 116/08, 107/09, 16/17 in 191/20) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na seji dne sprejel

S K L E P

o podelitvi plaket glavnega mesta Ljubljana za leto 2021

Plaketo glavnega mesta Ljubljana za leto 2021 prejmejo:

dr. Viktor Pust

Igralski kolektiv Šentjakobskega gledališča Ljubljana

Društvo prostovoljcev Vincencijeve zveze dobrote

Bojanka Genorio

Tomaž Domicelj

Kulturno društvo Ženski pevski zbor Svoboda

Janez Winkler

Št.
Ljubljana,

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković

UTEMELJITEV:

Na podlagi 12. člena Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 116/08, 107/09, 16/17 in 191/20) je plaketa glavnega mesta Ljubljana priznanje, ki ga prejmejo:

- posamezniki, skupine in pravne osebe, ki so s posebnimi delovnimi prizadevanji in uspehi v daljšem časovnem obdobju pomembno prispevali h kakovostnejšemu življenju, blaginji, ugledu in razvoju MOL;
- posamezniki, skupine in pravne osebe za posebne zasluge za razvijanje in utrjevanje sodelovanja med MOL in drugimi občinami;
- posamezniki za izkazano posebno požrtvovalnost, nesebičnost in pogum;
- prijateljska, pobratena in druga mesta in občine, pravne osebe ter posamezniki iz Republike Slovenije in tujine, ki so posebno zaslužni za razvijanje in utrjevanje prijateljskega sodelovanja z MOL;
- posamezniki, skupine in pravne osebe za dosežke na humanitarnem, znanstveno-raziskovalnem in kulturno-umetniškem področju ter za trajnosti razvoj MOL;
- donatorji za humanitarno, znanstveno-raziskovalno, kulturno-umetniško področje in trajnostni razvoj MOL.

Vsako leto se lahko podeli največ sedem plaket glavnega mesta Ljubljana.

Komisija za priznanja je obravnavala 25 kandidat in kandidatov za podelitev priznanj Mestne občine Ljubljana, za katere so pobude prispele na Javnem razpisu za podelitev priznanj MOL za leto 2021, ki je bil odprt od 8. 1. do 1. 3. 2021. Za enega pobudnika je komisija ugotovila, da ne izpolnjuje pogoja stalnega prebivališča v Mestni občini Ljubljana in je zato njegovo pobudo izločila iz obravnave. Za enega kandidata pa je komisija ugotovila, da je že prejel tako nagrado kot plaketo glavnega mesta Ljubljana, zato njegove kandidature ni obravnavala.

Komisija je obravnavala pobude za podelitev plaket na 13. seji dne 2. 4. 2021 in sprejela sklep, da predlaga Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana podelitev plaket glavnega mesta Ljubljana 7 kandidatom, to pa so:

Dr. Viktor Pust

Arhitekt dr. Viktor Pust je v svojem življenjskem opusu na stanovanjskem področju v Ljubljani zapisal dolgo, družbeno odgovorno in kvalitetno urbanistično-arhitekturno zgodbo. Z inovativnim pristopom je ustvaril še danes med bolj prepoznavnimi soseskami sosesko terasastih blokov v Kosezah in številna naselja v značilni nizki gosti zazidavi z bogatim zelenjem ter s humanistično držo predstavljal alternativo takratni blokovni gradnji. Koseški bloki so še danes strokovno in laično merilo kakovosti stanovanjskega okolja v Ljubljani in v Sloveniji. Ob načrtovanju arhitekture je dejavno deloval še kot publicist, raziskovalec in član civilnih združenj z namenom, da izboljša arhitekturo in kakovost bivanja za ljudi. Njegov opus je pomembno vplival na razvoj slovenske stanovanjske arhitekture v drugi polovici 20. stoletja. Svoja razmišljanja o novih modelih stanovanjske gradnje je delil kot docent z mladimi na Fakulteti za arhitekturo. Bil je ustanovni predsednik zbornice arhitektov. Danes so njegova skrb in prizadevanja usmerjena v kulturno in kreativno prenavo svojih naselij. Za pomemben dosežek zadnjega časa si lahko šteje vpis soseske Koseze v register nepremičninske kulturne dediščine.

Igralski kolektiv Šentjakobskega gledališča Ljubljana

Igralski kolektiv Šentjakobskega gledališča Ljubljana je kolektiv, ki združuje ljubljanske posameznike različnih izkušenj, pogledov, starosti in poklicev, ki jih povezuje strast do gledališkega ustvarjanja. Z izrednimi dosežki na področju ljubiteljskega gledališča bogati podobo ljubljanske kulture, ambadorsko širi zavedanje o živosti in pomenu ljubiteljstva na področju uprizoritvenih umetnosti ter redno posega po nagradah, tudi nacionalnega značaja. Člani Šentjakobskega gledališča so igralci, tehnična ekipa in vsi zanesenjaški posamezniki, ki skrbijo za nastanek uprizoritve. Vedno so pripravljene na izzive, učenje, spoznavanje in soočanje z novimi pristopi, besedili in poetikami. Gledališka družina Šentjakobskega gledališča Ljubljana je v gledališki praksi vrhunska, temelji na prostovoljstvu in zaupanju, skrbi za kulturno vzgojo medgeneracijskega sodelovanja in je

prepoznaven del ljubljanske kulture. Letos praznujejo 100-letnico kontinuiranega in požrtvovalnega gledališkega dela in v Zahodni Evropi ni moč najti enakega ljubiteljskega gledališča z več kot 130 člani, ki vsako sezono izvajajo lasten repertoarni program.

Društvo prostovoljcev Vincencijeve zveze dobrote

Društvo je bilo ustanovljeno leta 2006 in ima status humanitarne organizacije. Dejavnosti društva potekajo v Ljubljani, Novi Gorici in na Mirenskem gradu. Začetki njihovega dela z brezdomnimi v Ljubljani segajo v leto 1994, ko je lazarist dr. Peter Žakelj, danes tudi predsednik društva, zbral prostovoljke in prostovoljce, ki so začeli z deljenjem suhih obrokov in oblek na Taboru ter sočasno poskušali reševati težave, s katerimi so se soočali brezdomci. Aktivnosti na tem področju so nato širili in ob podpori sester usmiljenk leta 2004 začeli z razdeljevanjem hrane na terenu. Leta 2006 so v prostorih sester uršulink v Plečnikovem podhodu odprli dnevni center za brezdomce. Delovanje društva obsega različne programe, v okviru katerih nudijo nastanitev, tople obroke, možnost higienske oskrbe, zagotavljajo strokovno individualno svetovalno pomoč itd. Društvo je skromno, njihovo delo tiho, a vztrajno. Na spremenjene razmere v času epidemije Covid-19 so se v društvu hitro in odprto odzvali, z zagotavljanjem osnovnih življenjskih dobrin in toplim pristopom pomagajo preživeti najbolj ranljivim med nami. Za svoje delo je društvo prejelo nagrade v mednarodnem prostoru Vincencijevih organizacij (2005, 2007, 2010).

Bojanka Genorio

Bojanka Genorio že 16 let uspešno vodi Dom starejših občanov Fužine. Že v času gradnje doma je uspela stakati tesna, pristna prijateljstva in sodelovanja z bližnjimi šolami, vrtci, srednjo šolo ter s svetom Četrtna skupnosti Moste in prebivalci naselja. Oblikovala so se redna letna srečanja med Svetom ČS Moste in Svetom DSO Fužine ter vodstvom doma. Skupaj so organizirali veliko projektov, prireditev in dogodkov. Bojanka Genorio je prva vzpostavila središče druženja in aktivnosti za starejše v Centru aktivnosti Fužine, prva v Sloveniji je odprla Alzeheimer Caffè, ustanovila pri Sprehod za spomin. S Centrom aktivnosti Fužine je povezala stanovalce doma in aktivne upokojence, ki vsakodnevno obiskujejo preko 30 dejavnosti v CAF-u in skupaj s stanovalci doma z nastopi popestrijo dogodke in prireditve v ČS Moste. Dom je bil v teh letih uvrščen med 10 najtoplejših domov v Sloveniji, stanovalec doma je postal Super Senior, zaposleni doma pa je bil uvrščen med šest Super zaposlenih v Sloveniji. S svojim požrtvovalnim delom in uspešnim delom je popeljala DSO Fužine med najbolj kvalitetne in prepoznavne domove v Mestni občini Ljubljana in širše.

Tomaž Domicelj

Tomaž Domicelj je glasbeni ustvarjalec, kantavtor, ki je že pri šestih letih začel igrati violino in pri sedmih orglice. Po modelarskem in športnem udejstvovanju se je sam naučil igrati kitaro. Leta 1965 je sestavil kvartet Helioni, v katerem sta pela in igrala tudi Jernej Jung in Janez Bončina-Benč. Po končani maturi se je vpisal na filozofsko fakulteto, kjer je leta 1974 diplomiral na oddelku za slavistiko. Spomladi 1967 je odpotoval v Veliko Britanijo, kjer je spoznal svetovno popularno glasbo in sčasoma z akustično kitaro in orglicami krenil na samostojno kantavtorsko pot. Nastopal je na številnih festivalih (z Mladimi levi na svetovnem mladinskem festivalu v Sofiji, na mladinskem festivalu v Ljubljani, na netekmovalnem festivalu kantavtorjev v Novem Sadu, na festivalu v Splitu, na Slovenski popevki, na Lentu, na Ljubljanafestivalu...), imel samostojne koncerte ter sodeloval v televizijskih glasbenih oddajah (Zdrava video glava). Na prelomu 1992/1993 je ustanovil trgovino in založbo Dots records. Tomaž Domicelj poleg glasbenega ustvarjanja piše in prevaja besedila pesmi in knjige, med drugim je prevedel tudi 23 pesmi za muzikal Mamma Mia! (2015). Doma in v tujini je posnel več albumov, ustvaril nepozabne skladbe (Danes bo srečen dan, Slovenskega naroda sin, Kamionar, Banane...) in v svoji karieri sodeloval z mnogimi priznanimi in uveljavljenimi glasbeniki in skupinami.

Kulturno društvo Ženski pevski zbor Svoboda

Ženski pevski zbor Svoboda je bil ustanovljen leta 1978 in neprekinjeno deluje že 43 let. Ves čas delovanja si je zbor prizadeval k razvijanju kulture petja in ohranjanju slovenske pesmi, zlasti narodne. V vseh teh letih delovanja se je zvrstilo veliko število koncertov in nastopov, med

najpomembnejšimi so: gostovanje pri zamejskih Slovencih v Gornjem Seniku, gostiteljstvo in koncert prijateljstva skupaj z japonskim ženskim pevskim zborom Cheros Oruri v Zavodu svetega Stanislava (2006), več koncertov z Moškimi pevskim zborom Prijatelji v Šentvidu pri Stični, večkratno organiziranje in izvedba prireditev »Revija šentviških pevskih zborov« v okviru Dnevov Četrtnih skupnosti Šentvid, vsakoletno sodelovanje na Taboru pevskih zborov v Šentvidu pri Stični, slovesen koncert ob 40-letnici delovanja zbora (2018), številni nastopi v domovih za starejše, vsakoletno prepevanje ob kulturnem prazniku ter mnogi drugi nastopi. Zbor je pomembno vplival na kulturno življenje v lokalni skupnosti, svoj pečat pa je pustil tudi širše, v Ljubljani in tudi drugod po Sloveniji, in za svoje delovanje prejel pomembna priznanja Zveze kulturnih društev ter Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

Janez Winkler

Star komaj 14 let se je pozimi 1942/43 pridružil primorskim partizanom – v četi legendarnega primorskega junaka in narodnega heroja Janka Premrla Vojka. Kot mlad borec je svoj boj nadaljeval v partizanskih enotah na Dolenjskem. Ujet je bil s strani domobrancev, ki so ga predali organizaciji SS, ta pa ga je poslala v zapore v Begunjah in nato v taborišče Dachau. Po vrnitvi domov se je zaposlil v takratni milici, delal je v več krajih Slovenije. Ob delu je končal študij na Pravni fakulteti v Ljubljani. Kot načelnik ljubljanske milice je v času študentskih demonstracij leta 1971 s svojo strokovnostjo preprečil, da bi izbruhnilo nasilje. V slovenski milici je deloval do svoje upokojitve ter si ves čas prizadeval, da bi bila strokovna in samostojna pri svojem delu. Prav zaradi te samostojnosti in strokovnosti je slovenska milica lahko zavarovala postopke osamosvojitve in uspešno delovala tudi med osamosvojitveno vojno. Po upokojitvi leta 1985 je prevzel vodenje Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Kot eden od ustanoviteljev kolesarskega maratona Franja je pomembno vplival k popularizaciji kolesarstva v Sloveniji in vzpostavitvi sodobne mreže kolesarskih stez. S svojim delom je prispeval k boljšemu življenju in razvoju tako Ljubljane kot vse Slovenije in prispeval, da je Slovenija postala najprej svobodna republika, nato pa še samostojna država.

Pripravila:
Irena Weithauser
Strokovna sodelavka komisije

Weithauser

Nada Verbič
Predsednica komisije